

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 8.11.2012
Čj. 661/2012-OD-SPZ

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 BRNO

Věc: obv. P. K. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy: trestní spis Okresního soudu v Mostě sp.zn. 42 T 106/2011

trestní spisy Okresního soudu v Lounech sp.zn. 15 T 29/2011 a 3 T 101/2011

Podle § 266 odst. 1, 2 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného P. K. (...),

stížnost pro porušení zákona

proti výroku o trestu z pravomocného rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 29.8.2011, č.j. 42 T 106/2011-55, který nabyl právní moci dne 20.9.2011.

Citovaným rozsudkem byl obviněný P. K. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, a dále mu byl podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 3 let.

Uvedeného přečinu se obviněný dopustil tím, že

1. Dne 6.4.2011 v době okolo 17:40 hodin v obci Ch., soudní okres Most na pozemní komunikaci ve směru na L. řídil osobní automobil zn. Škoda Favorit, RZ 1U6 1060, přesto, že mu byl rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 31.3.2008 sp.zn. 4 T 204/2007, který nabyl právní moci dne 24.6.2008 uložen mj. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na 3 roky.

2. Dne 21.5.2011 okolo 15:30 hodin na pozemní komunikaci vedoucí skrze obec B. S., soudní okres Most, řídil osobní automobil zn. Škoda Favorit, RZ LTE 30-70 přesto, že mu byl rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 31.3.2008 sp.zn. 4 T 204/2007, který nabyl právní moci dne 24.6.2008 uložen mj. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na 3 roky, přičemž při řízení nerespektoval dopravní značku P4 „Dej přednost v jízdě“ a najel z vedlejší silnice do křižovatky s hlavní silnicí č. 5694, kde se střetl s dalším vozidlem a způsobil majetkovou škodu.

Rozsudek byl doručen všem oprávněným stranám, přičemž žádnou z nich nebyl napaden odvoláním.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku, soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. V rámci souhrnného trestu musí soud vyslovit trest ztráty čestných titulů nebo vyznamenání, trest ztráty vojenské hodnosti, trest propadnutí majetku nebo trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším.

Podle § 2 odst. 5 tr. řádu, orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezabavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezabavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

Podle § 2 odst. 6 tr. řádu, orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Těmito ustanoveními se však okresní soud důsledně neřídil.

Soud I. stupně poté, co byly podány návrhy na potrestání státními zástupci Okresního státního zastupitelství v Mostě dne 18.5.2011 pod sp.zn. ZK 339/2011 a dne 8.6.2011 pod sp.zn. ZK 354/2011 obě trestní věci spojil ke společnému řízení usnesením ze dne 7.7.2011. Neprovedl však řádnou lustraci k eventuálnímu zjištění předchozích odsouzení obviněného, případně souběžně pobíhajících trestních řízení. Omezil se toliko na lustraci v rámci Okresního soudu v Mostě a opatřením aktuálního opisu z evidence Rejstříku trestů před konáním hlavního líčení. Neopatřil si však výpis z centrální evidence stíhaných osob, z něhož by nepochybně zjistil, že obviněný byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 15.6.2011, sp.zn. 15 T 29/2011, pro stejný přečin spáchaný dne 27.1.2011. Je zřejmé, že skutky projednávané Okresním soudem v Mostě v trestní věci sp.zn. 42 T 106/2011 byly spáchány před vyhlášením výše citovaného rozsudku Okresního soudu v Lounech a současně

v době rozhodování Okresního soudu v Mostě již bylo o sbíhající se trestné činnosti pravomocně rozhodnuto, a proto měl být uložen podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest. Soud I. stupně nedbal listinného důkazu založeného v obou spojených věcech na č.l. 22 a v připojené věci na č.l. 19 spisu, tedy policejní lustrace podezřelých a prověřovaných osob. Tam kromě jiného je uváděna věc vedená na OOP Louny pod ČVS: 2703/11, což je věc totožná s následným odsouzením ve věci Okresního soudu v Lounech pod sp.zn. 15 T 29/2011.

Tímto postupem byl porušen zákon v neprospěch obviněného, neboť namísto souhrnného trestu mu byly uloženy dva tresty samostatné, což je v rozporu s jednou ze základních zásad pro ukládání trestů.

Podle § 266 odst. 2 tr. řádu, proti výroku o trestu lze stížnost pro porušení zákona podat jen tehdy, jestliže trest je ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo jestliže uložený druh trestu je v zřejmém rozporu s účelem trestu.

Třebaže samotný fakt neuložení souhrnného trestu nemusí bez dalšího znamenat, že jsou splněny zákonné podmínky pro podání stížnosti pro porušení zákona, v daném případě tomu tak nepochybně je. V případě správného postupu soudu by byl souhrnný trest ukládán v trestní sazbě uvedené v ustanovení § 337 odst. 1 tr. zákoníku, kdy lze uložit trest odnětí svobody až na tři roky. V uvedených trestních věcech byly však obviněnému postupně uloženy nepodmíněné tresty odnětí svobody v trvání 20 měsíců a 2 roků, tj. dohromady 3 roků a 8 měsíců, což je trest, který svou celkovou výměrou přesahuje horní hranici předmětné trestní sazby. Nelze odhlédnout ani od současného uložení dvou trestů zákazu činnosti v celkové výměře 6 roků. Trest uložený mimo zákonné rozmezí je třeba vždy pokládat za trest zjevně nepřiměřený a nezákonný, který je ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu i k poměrům pachatele. Taková vada představuje rovněž zákonný důvod pro podání dovolání ve smyslu § 265b odst. 1 písm. h) tr. řádu.

Navrhuji proto, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že ve výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 29.8.2011, č.j. 42 T 106/2011-55, byl v neprospěch obviněného P. K. porušen zákon v ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku a v řízení předcházejícím též v ustanoveních § 2 odst. 5, 6 tr. řádu,
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadený výrok zrušil a zrušil i všechna další rozhodnutí na něj obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla pokladu,
3. a postupem podle § 270 odst. 1 tr. řádu přikázal Okresnímu soudu v Mostě, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud vyhověl dne 11.12.2012 pod sp.zn. [4 Tz 92/2012](#).